

Helena Sinervo

Kaksi runoa

Minä näin unessa valkean kukon
joka kanto nokassaan hautakiveä,
ja nyt olen tässä tilassa
missä enteet kirjoittavat toisiaan,
vaikka valmiina empiristinä, mittanauha kädessä
ponnistin äitini lantiosta
jo kohta 44 auringonkiertoa sitten.
Herättyä minä tiesin että se kukko
kanto minun isäni kiveä,
se juoksi ohitseni ja katosi näkyvistä
kauas mutkan taa oikealle.

Olo on kuin Saarikoskella Valamossa
paitsi että minä en tiedä
millainen olo hänellä oli
vaikka hän kirjasi kaiken
huolellisesti muistiin,

miltä tuntui, millaista oli
olla hänen housuissaan
tai jonkun toisen juopon
liasta jäykissä punteissa
joissa kävely katkeilee kuin puhe.

Joten oloni ei siis olekaan
kuin Saarikoskella Valamossa
eikä muuallakaan missä hän oli,
eikä hänen olonsa koskaan
ollut kuin oloni täällä:

Rintaliivit painavat, tietokone
rasittaa silmiä ja selän lihaksia
eikä tämä viesti ole ovi
hämärän läpi kielen taakse
toiseen, toisin koettuun oloon!

Helena Sinervo on kirjailija, kääntäjä ja kriitikko. Hän on julkaissut kuusi runokokoelmaa viimeisimpänä *Tilikirja* (WSOY, 2005) ja suomentanut Elizabeth Bishopin ja Yves Bonnefoyn runoja sekä sanoittanut Liisa Luxin esikoisalbumin (2002). Sinervo sai vuoden 2004 Finlandia-palkinnon romaanillaan *Runoilijan talossa*. Yllä olevat runot ovat *Tilikirjasta* (WSOY, 2005).